

"De IJsselstreek"

De IJsvogel

"De IJsselstreek"

De IJsvogel

Colofon

VOORZITTER:

Henk Hietbrink, Epserenk 26
7214AR Epse 0575-491992

PENNINGMEESTER & SECRETARIAAT:

Tineke Hirschler, Buddezand 16
7384 CA Wilp
e-mail: vwgijssestreek@gmail.com

BESTUURSLID:

Wil Gerritse, Holterweg 85
8112AE Nieuw Heeten, 06 47912291
e-mail: geitebreier47@gmail.com

BESTUURSLID:

Harry Dijkerman, Het Wilgert 50
7214AW Epse
e-mail: harry-dijkerman@zonnet.nl

BESTUURSLID:

Coby van Mourik, Ary Scheffer-
straat 22, 7424DP Deventer
e-mail: cobyvanmourik@kpnmail.nl

REDACTIE:

Ellen Somhorst
e-mail: e.somhorst@hotmail.com

TEKSTCORRECTIES

Marcel Hutten
e-mail: marcelhutten@planet.nl

OPMAAK IJSVOGEL:

Harry Dijkerman

VERZENDING:

Rennie Veldhuizen
e-mail: rennie.veldhuizen@gmail.com

Drukker: Editoo B.V. te Arnhem

Inhoud

- 3 Van de redactie
- 3 Cyprus, bird crime country
- 4 Texelweekend oktober
- 5 Uilenwerkgroep IJsselstreek
- 6 Neuszadels bij eenden
- 7 Overzicht excursies 2019
- 8 Jeugdijsvogel
- 10 Jaarrond tuintelling
- 11 Vogelspotters naar Deventer
- 11 Is een torenvalk een roofvogel?
- 12 Vogels gedurende deze periode van het jaar
- 13 Trektelling Yperenplas
- 14 Jaar van de wulp
- 15 Informatie vogelwerkgroep
- 16 Excursies en activiteiten

Foto cover: Wulp gemaakt door Elma Vonk

Aanleveren kopij

Inleveren kopij voor volgende editie (Nr. 92) van de IJsvogel voor 1 februari 2019 bij Ellen Somhorst. Tekst uitsluitend zonder opmaak aanleveren in Word! Maximaal 850 woorden. Foto's en tabellen apart aanleveren in jpeg! Foto's liefst in origineel formaat. Zowel tekst als foto's voorzien van naamsvermelding!

Van de redactie

Hallo allemaal

In je handen de nieuwe IJsvogel met op de voorkant een Wulp, de vogel van het jaar 2019. Geef volgend jaar je waarnemingen van Wulpen door, de dataverwerkers zullen er blij mee zijn. Voordat ik ga vertellen wat jullie in dit nummer kunnen lezen eerst een klein stukje over data die ik zelf verzameld heb. Net voor de zomer heb ik eens geïnventariseerd bij al onze ringers hoe het staat met het aantal ringen dat ze tot dan toe hadden aangemeten. Van zo'n 7 ringers heb ik bericht terug gekregen en met elkaar hebben ze ongeveer 2000 vogels geringd. Toen de getallen binnen kwamen stond ik echt te kijken, wat een werk zeg, zo vaak een vogel uit een net halen en meten, wegen en ringen. En dit getal is nog maar van het begin van de zomer, wie weet hoeveel er nog bij gekomen zijn. Ergens in het voorjaar gaat Gerard Boere tijdens een woensdagavondvergadering iets vertellen over wat het ringen inhoudt en hoeveel en welke hulp ze kunnen gebruiken bij de werkzaamheden. Nu verder over deze IJsvogel. Onze Junior vogelclub heeft in deze IJsvogel een grote inbreng. Niet alleen de volwassen vogelaars gaan in vogelweekenden de natuur beleven, ook de junior vogelaars hebben de afgelopen zomer een vogelweekend gehad waarvan verderop in dit nummer een verslag met prachtige foto's. Het is zó goed bevallen dat ze het aankomend jaar wel weer zoiets dergelijks willen doen. Misschien is de locatie die de jeugd heeft gebruikt ook wel iets voor de volwassenen, ik zal eens gaan vragen bij de uitbater van het kampeerterrein. De volwassen vogelaars zijn ook op pad geweest naar Texel in oktober. Dick heeft er een verslag over geschreven. Verder is er op de Bolwerksplas een Bairds Strandloper gespot zoals jullie allemaal al lang gehoord hebben, ik heb de ontdekker kunnen strikken om een paar van zijn schitterende foto's in deze IJsvogel te mogen plaatsen. Het excursieprogramma voor het komende jaar staat in dit nummer, dat is dan alvast handig in te plannen in je nieuwe agenda. Bij het eerste paar excursies staat aanvullende informatie, daarop komt later in het jaar of in de Nieuwsbrief een vervolg wat betreft de overige data. Verder lees je in dit nummer o.a.; de stamboom van de Torenvalk, het verslag over de EuroBirdWatch dag aan de Yperenplas en een verslag van een bevlogen Jaarrond tuinteller met passie voor de natuur in het algemeen en die van haar directe omgeving in het bijzonder. Veel leesplezier en een beetje als mosterd na de maaltijd nog de allerbeste wensen voor het nieuwe jaar met veel prachtige vogelwaarnemingen.

Ellen

Cyprus, bird crime country.

Nog even iets over de reis die enkelen van ons maakten naar Cyprus dit voorjaar: er was van tevoren nl. nogal discussie ontstaan over het wel of niet moeten gaan. Dit naar aanleiding van het feit dat Cyprus in de top 5 'Bird Crime-landen' staat. Er worden jaarlijks 2,3 miljoen vogels vermoord! Een deel wordt opgegeten, een deel gaat naar kooien en de rest wordt 'gewoon' vermoord. Ik heb daar vóór over onze reis over gesproken met onze plaatselijke gids, tevens voorzitter van Bird Life Cyprus die voor 2 dagen was uitgenodigd met ons mee te gaan. Tijdens onze reis hebben we het uiteraard ook ter sprake gebracht. Het schijnt dat op Cyprus vooral het lijmen heel erg was. Dat was vooral om vogels te vangen om op te eten. Dit is een verboden praktijk. Dankzij het (soms gevaarlijke) werk van Bird Life Cyprus is het lijmen op de drie meest bekende plekken tegenwoordig niet meer aan de orde. Alles valt en staat natuurlijk bij niet corrupte controle. Dat gaat blijkbaar de goede kant op tegenwoordig. Onze gids vertelde over een vrouw die betrapt was met gelijmde vogels en zij kon ter plekke € 10.000 aftikken. Dat schrikt wel af. Er is natuurlijk nog heel veel te doen op Cyprus. Eén van de zaken die daarbij een rol spelen is educatie van vooral kinderen. Daar doen zij erg veel aan.

Zie www.birdlifecyprus.org. Hierop kan je tal van onderwerpen en projecten vinden waar men mee bezig is.

Van de site van Bird Life Cyprus:

Campaign Against Illegal Bird Trapping

Achter elk plaatje zit een schat aan info en dat geldt voor veel meer onderdelen van deze site. Je leest dan dat men er alles aan doet om 'awareness' bij te brengen en vogels te beschermen. Onze komst en steun helpt daar hopelijk een beetje bij.

Om Bird Life Cyprus te ondersteunen in hun pogingen de Cyprioten op andere gedachten te brengen hebben we dankzij de bijdragen van vier van ons € 156,50 opgebracht als donatie. Ook zijn dankzij een donatie van Heleen en Monique in totaal 5 verrekijkers overhandigd om te gebruiken voor allerlei educatieve doeleinden. Veel dank aan de gulle gevers, namens Bird Life Cyprus én de vogels aldaar!

Mike Hirschler

Texelweekend van 5 t/m 7 oktober 2018

Triing, de wekker gaat. Ik spring uit mijn bed en ga ontbijten. Na het douchen en het pakken van mijn spullen ga ik naar de parkeerplaats bij Mc Donalds in Deventer. Daar staat Marcel al te wachten. Helaas heeft Carol wegens ziekte moeten afzeggen.

Nadat ook de medevogelaars er zijn, vertrekken wij richting Texel. Er hebben zich 22 mensen opgegeven voor het vogelweekende. Bij Checkpoint Charlie stoppen wij even voor een koffiebreek. Daarna in een soort van colonne verder naar Den Helder. Marcel rijdt als laatste. Vlak voordat wij de pont oprijden neemt Marcel nog even contact op met Ronald. De anderen zijn volgens Ronald bij Den Helder. Wij interpreteren dat de andere auto's voor ons zijn en rijden aan boord van het pont. Direct achter ons gaat de klep dicht. Als wij aan boord rondkijken, dan zien wij de andere vogelaars niet. Het blijkt dat de anderen niet in de rij stonden, maar nog onderweg waren naar Den Helder. Zij komen dus een boot later. Binnen een kwartier zijn wij op Texel. Hier wachten wij op de parkeerplaats op de anderen.

Wij kijken op het duin naar de eerste vogels en gaan daarna verder naar De Petten en de Mokbaai.

Aan de Waddenzeekust is de aannemer namens Rijkswaterstaat druk bezig om de dijken te verhogen tegen de stijgende waterspiegel.

Daarna gaan wij richting ons onderkomen "de Fekonsieskuur" in De Koog. Het weer is nog prachtig, zodat wij nog even buiten op ons terras kunnen zitten. Na een aantal drankjes is het tijd voor de gezamenlijke maaltijd in de vorm van macaroni met een saus en salade.

's Avonds maken wij nog een wandeling. Gelukkig hebben sommigen nog een lampje bij zich, want in het bos kun je geen hand voor ogen zien. Henk laat ons nog even een aantal leuke apps op zijn smartphone zien, zoals een app die bij het richten naar de sterren, de dierenriemtekens aangeeft. Op een andere app kan hij een "vliegtuigje" intikken, waardoor de vluchtgegevens van en naar de bestemming worden aangegeven en zelfs welk type vliegtuig het betreft.

Na terugkomst wordt nog de "vogellijst" ingevuld met de vogels die wij die dag hebben gespot. Er wordt nog een afzakkertje genomen, waarna iedereen naar bed gaat. 's Nachts wordt "het complete bos naast ons onderkomen omgezaagd".

Op zaterdag na het ontbijt en het samenstellen van een lunchpakket willen wij op weg gaan naar de noordzijde van Texel, maar opeens blijkt Wouter zoek te zijn. Het onderkomen wordt weer geopend en er wordt overal naar Wouter gezocht. Hij blijkt onvindbaar, totdat Henk met zijn auto terugkomt en Wouter hierin blijkt te zitten. Deze "truc" met het verwisselen van auto's doet hij nog een paar keer.

Op de locatie waar Ab vorig jaar is gevallen, Utopia, blijkt nu een dijkverhoging te hebben plaatsgevonden. Aan zee zien wij een Jan van Gent, die echter bijna dood is. In de Cocksdorp gaan wij nog even langs het vogelcentrum, waar wij een kop koffie of thee krijgen aangeboden. Na terugkomst in de schuur gaat iedereen zich even opknappen om bij Paal 17 te gaan eten. Een aantal mensen gaat al wandelend, de rest gaat met auto's. Ondanks de drukte bij het restaurant gaat de bediening vlotjes en wij genieten van onze bestellingen. Bij het teruggaan naar ons onderkomen krijgen wij letterlijk een koude douche, want het is gaan regenen. Aardig doorweekt komen wij terug, maar de volgende ochtend zijn de kleren weer droog.

Uilenwerkgroep IJsselstreek

Zondag wordt er na het ontbijt keihard gewerkt aan het opruimen en schoonmaken, waarna de eigenaar e.e.a. kan controleren. De schuur is schoner dan wij bij aankomst aantreffen, waardoor de eigenaar tevreden is en Marcel van de gelegenheid gebruikt maakt om alvast een claim te leggen op een weekend voor 2019. In het laatste gebiedje, het Renvogelveld en de Tuintjes, zien een aantal van ons nog een Sperwergrasmus. Daarna gaan wij richting de boot en zit het leuke weekend er al weer op. De dagen zijn voorbij gevlogen. In totaal hebben wij in het weekend meer dan 100 soorten vogels gespot.

Tekst: Dick

Foto's: Ellen Somhorst & Ab Winkelman

Wat doet de werkgroep?

Focus op Steenuil en Kerkuil

Monitoren van bezette territoria

(Ver) Plaatsen en onderhouden van nestkasten

Steenuil 69 en Kerkuil 24 ex.

Nestkasten controleren op broedsels

Broedsels: 2e of 3e controle ivm eileg en leeftijds-schatting van pullen

Ringen (door ringer)

Voorlichting en advies geven aan erfbewoners en belangstellenden

Wie zijn er betrokken bij de werkgroep?

Deventer & Schalkhaar:

Wim Visser & Hans Blaauw

Diepenveen:

Klaas Spijker & Anne Buijtenhek & Carin Dassel

Wilp/Steenenkamer/Epse Steenuil:

Han Grobbe

Wilp/Steenenkamer/Epse Kerkuil:

Harry Dijkerman en Elma Vonk

Samenwerking met:

'Donderdagploeg' ivm kastenbouw/reparatie

Uilenringersgroep Stedendriehoek

Regionale 'buur-uilenwerkgroepen'

Neuszadels bij Eenden

Begin maart 2015 bracht ik samen met Tineke een bezoek aan het Lac du Der, 200 km ten oosten van Parijs, om er naar de trek van de Kraanvogels te gaan kijken. Wij troffen daar iets vreemds aan en ik had mij nog altijd voorgenomen er iets over op te zoeken en het te beschrijven. Dat dit nu gebeurt heeft te maken met het feit dat tijdens de excursie op 27 oktober naar de Oostvaardersplassen, men eenzelfde verschijnsel waarnam bij het Harderbroek.

Wat wij zagen bij Lac du Der was een Wintertaling met een zgn. neuszadel, een ring/plaatje op de snavel i. p.v. om de poten. En tijdens de excursie op 27-10 werd bij het Harderbroek een Tafeleend gezien met een groen neuszadel met het nummer 13. Het ringen van Eenden is uiteraard alleen maar nuttig als je er ook iets aan kan aflezen en met al dat gespetter in het water wordt het hem niet als deze om een poot zit. Daar heeft men blijkbaar iets op bedacht: een neusring/neusplaatje, genoemd een neuszadel. Ik vond het een vreemd gezicht en ik vroeg mij in gemoede af of het dier er echt geen last van ondervindt. Nu kijken Eenden natuurlijk anders dan wij mensen, maar ik weet zeker dat als ik zoiets bovenop mijn neus zou hebben (behalve een bril dan) ik dat erg irritant zou vinden en zou proberen het te verwijderen. Dat kan dus niet met zo'n 'zadel'.

Nieuwsgierig naar het gebruik van deze manier van ringen mailde ik Vogelbescherming, die mij meteen doorverwees naar het vogeltrekstation in Wageningen. Daar kreeg ik het volgende antwoord:

"Neustags bij Tafeleenden worden gebruikt in Portugal, Frankrijk en Tsjechië. Bij andere Eendensoorten ook in Spanje. Omdat de zadels erg opvallend zijn en er daarom, terecht, herhaaldelijk vragen over zijn gesteld door het publiek, hebben we besloten ze in Nederland niet toe te staan. Over eventueel ongemak is niets bekend, maar er zijn in het verleden ook wel studies geweest die suggereren dat de overleving van eenden met deze zadels lager is. Ook dat heeft bijgedragen aan het besluit ze niet te gebruiken."

Dat is interessante info. Alle eenden met een zadel komen dus stevast uit het buitenland.

De Tafeleend uit het Harderbroek komt bij navraag ergens uit Frankrijk en de Wintertaling bij Lac du Der is op 13 augustus 2012 geringd in de buurt van Lac du Der. Ik heb beide gemeld bij de instantie in Frankrijk die dit bijhoudt. Over de melding van de Wintertaling was men erg blij, want ze hadden geen terugmeldingen meer gehad sinds 2012.

David de Wit stuurde mij n.a.v. de vondst bij Harderbroek een filmpje van internet. Op het filmpje kan je duidelijk zien dat je met een plastic draadje het zadel kan bevestigen. Op zich is het aanbrengen van een neuszadel niet heel moeilijk. Het neusgat van een Eend heeft geen tussenschot, je kan er dwars doorheen kijken naar de andere kant. De Eend zal het wel minder leuk vinden, maar het ziet er betrekkelijk eenvoudig uit.

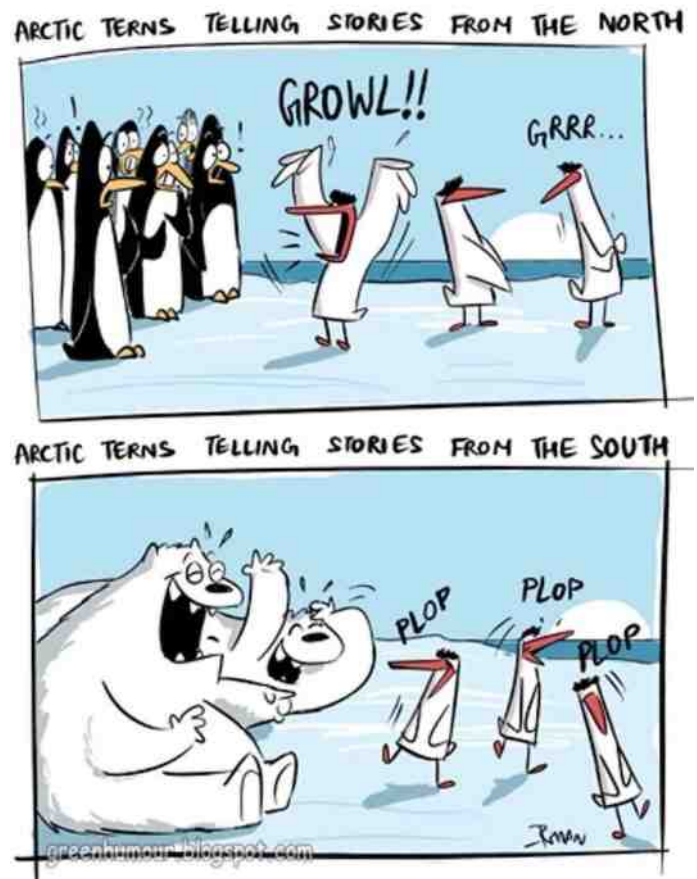

Wintertaling met neustag

Hier vind je het filmpje over het aanbrengen van een zadel: <https://youtu.be/ITZ-gI94z00>

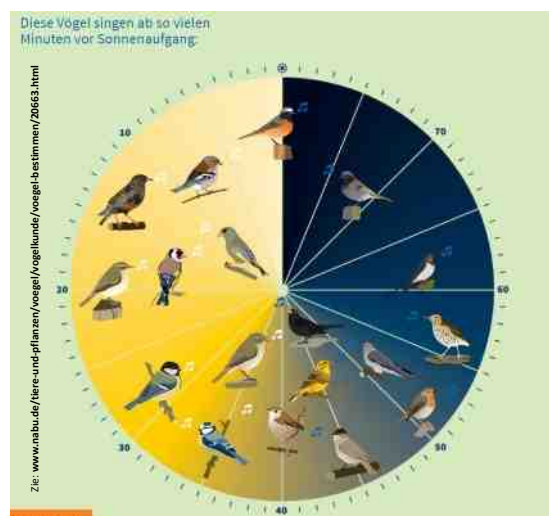
En op deze site kan je gegevens vinden van geringde watervogels: <https://bit.ly/2qYL9Ka>

Mike Hirschler

Overzicht excursies 2019

- 26 januari Ganzenexcursie langs de IJssel. Vertrek 8 uur
- 23 februari Excursie Kwade Hoek, Zuid Holland. Op deze excursie gaan twee gidsen van KNNV Voorne Putten mee. Die zijn goed bekend met dit gebied. Waterdichte schoenen of laarzen aan. Het kan nat zijn. Het is een wandeling van 4 a 5 uur door moeilijk terrein. Dus goed ter been zijn is handig. We gaan op zoek naar o.a. strandleeuwerik, frater, kneu, enz. Bij slecht weer gaat het niet door. Dan gaan we naar een alternatieve bestemming. Houd de nieuwsbrieven in de gaten! Organisatie Harry Dijkerman en Elma Vonk. Volle dag excursie! Vertrek 7 uur
- 30 maart Excursie Welsummerwaarden. Excursieleider is Piet Schermerhorn. Wij gaan op zoek naar steltlopers en andere vogels die net weer zijn terug gekeerd uit hun overwinteringsgebieden. Beperkte deelname. Houd dus de nieuwsbrieven in de gaten. Halve dag excursie. Vertrek 8 uur
- 27 april Excursie Needse Achterveld. Organisatie Jan Gerritsen. Presentatie met info op de ledenavond van 6 maart 2019.
- 25 mei Ottershagen - Mantingerveld Lattrop. Vertrek 7 uur.
- 28 juni Nachtzwaluw Sallandse Heuvelrug. Vrijdagavond! Vertrek 21 uur
- 17 augustus Lauwersmeer. Vertrek 7 uur
- 28 september Zuidpier IJmuiden. Vertrek 7 uur
- 26 oktober Diepholz Duitsland. Vertrek 7 uur
- 30 november Friezenberg. Halve dag excursie. Vertrek 8 uur
- 28 december Lierderholthuis - Herxen Watervogels . Halve dag excursie. Vertrek 8 uur

Jeugdijsvogel

Het eerste kamp van de jeugdgroep, 7 + 8 juli 2018 te Vorden.

De voorbereidingen:

Al jaren sluimerde het idee om met de jeugdgroep een kamp te organiseren. Toen we serieus aan het organiseren gingen, kwamen we al gauw op de locatie: we doen het bij Gerard in de tuin, lekker goedkoop en alles bij de hand. De animo was groot, want 14 van de 17 kinderen hadden zich opgegeven. Het was wel een weekje voorbereiden om de tuin om te bouwen tot kampterrein; grasmaaien, sproeien omdat de grond te hard was om er een haring in te krijgen, extra wc voor de jongens, kampvuurplaats op de parkeerplaats, buitenkeuken aanleggen, voldoende zitjes regelen, tafeltennis klaar zetten en natuurlijk alles schoon maken. Mark regelde de inkopen en zorgde voor de zelf gekookte maaltijd. De soep zou vooral bestaan uit wilde planten verzameld tijdens de excursie, maar door de extreme droogte was er weinig te vinden, dus bracht de moestuin uitkomst. De meeste kinderen hebben netjes de lekkere soep geprobeerd.

Het programma:

Zaterdagochtend tussen 11 en 12 werd er bivak gemaakt, de kinderen werden door de ouders gebracht en gingen samen de tenten opzetten. Na de lunch gingen we op de fiets via het Enzerink naar het Grote veld. We hoorden Kuif- en Zwarte Mees, bij de visvijver zagen we de Grote Gele Kwikstaart. Op weg naar het Grote veld doorzochten we de kanten in de hoop een Hazelworm te vinden. Na een tijdje hadden de achterste kinderen een Hazelworm zien weg schieten, helaas door de meesten gemist. Gelukkig zagen we na intensief speurwerk allemaal nog een Hazelworm, mooi goud glanzend.

Hazelworm, Ruben

Na de soep en de pasta werden er nog wat spelletjes gedaan en voorbereidingen getroffen voor het avondprogramma zoals het ophangen van een wit laken en lamp om nachtvlieders te kijken. Na de koffie/thee/fris was de avondexcursie, naar Hackfort met als doel om Dassen te spotten. Met 14 kinderen, niet altijd even stil, Dassen kijken? Dat is vragen om een mislukking. De wind stond ook nog verkeerd, de Dassen hadden ons al geroken. Toch kwam er even één Das kijken, stak zijn neus in de wind en was weer pijlsnel verdwenen, de kinderen hadden hem dus niet gezien. Wel waren er constant laatvliegiers te zien die door de fanatieke fotograferen vastgelegd werden. Even later kwam er toch een Das tevoorschijn, die in een spurt de wei overstak, ook die werd door de meeste kinderen niet gezien. Toen besloten we voordat het helemaal donker zou zijn, terug te gaan naar de parkeerplaats en de fietsen, daar zouden we misschien nog een kans maken. De kinderen die het eerst bij de parkeerplaats waren hadden een Vos weg zien lopen, gelukkig bleef die nog even staan aan de rand van het bos, zodat de meeste hem in de telescoop konden zien, fantastisch. Even later werd er ook nog een rustig foeragerende Das gespot en begon er nog een Kerkuil vanuit zijn hol te sissen, het sfeertje was helemaal compleet, geweldig.

Kampterrein met vuurplaats, Gerard

Eten, Gerard

Buitenkeuken, Gerard

Terug op de kampeerplek werd het kampvuur aan gemaakt en werden de deegrolletjes op stokken gedaan om een eigen broodje te bakken. En al gauw kwamen de spannende verhalen. Toen de broodjes op waren zochten de eersten hun tentje op om te gaan slapen, maar de meesten gingen nog mee om te kijken of er Nachtvinders op het laken zaten. Van grote afstand zagen we al 2 grote vlinders zitten, Ligusterpijlstaarten. Verder zaten er veel verschillende Nachtvinders op het laken, een mooie afsluiter van een geweldige dag.

Na een koude nacht waren de kinderen al vroeg wakker, sommige gingen om 5 uur mee de hond uitlaten. Na het ontbijt hebben we nog wat vogels geringd en natuurlijk weer een vogelquiz gedaan. Daarna was het opruimen en werden de kinderen weer opgehaald. De leiding maakt zich zorgen: ze denken dat dit kamp zo goed was dat het waarschijnlijk niet overtroffen gaat worden.

Gerard Bogaert

Ligusterpijlstaart, Ruben

Jaarrond tuintelling.

Sinds januari van dit jaar doe ik mee "met het grootste tuinonderzoek van Nederland".

"Tuinen beslaan een groot deel van Nederland. Maar wat er allemaal in leeft aan verschillende soorten vogels, vlinders, zoogdieren, amfibieën en insecten weten we nauwelijks! Met jouw hulp proberen we dat goed in beeld te krijgen. Als je denkt dat in tuinen alleen algemene planten en dieren voorkomen, dan heb je het mis. Maar ook van de gewone soorten weten we niet goed waar ze voorkomen. Daarom is het hard nodig om de natuur in tuinen beter in beeld te krijgen. Ook jouw tuin zit vol leven, geef het door!" Tot zover de tekst waar de website van de Jaarrond Tuintelling mee opent.

Toen 2017 op het punt van beginnen stond leek het mij aardig om van mijn nieuwe woonplek [sinds maart 2016] een tuinlijst aan te leggen van alle vogelsoorten die in mijn tuin voorkomen of daar overheen vliegen. De tuin moest volledig op de schop, dus veel buiten, een mooi moment op te starten met tellen.

Met de landelijke tuintelling was ik bekend. Al jaren eerder toen er met deze telling werd gestart, ben ik mee gaan doen. Maar het was toen een proef en je moest alles inventariseren wat er maar te vinden is in een tuin. Die kennis heb ik niet, ik ben niet op de hoogte van alle soortgroepen en haakte af.

Hoe ik er toe kwam om met de Jaarrond Tuintelling mee te gaan doen, geen idee. Waarschijnlijk er ergens over gelezen. Het was een logische stap, het plan was er toch al om een tuinlijst te gaan maken en heb mij daarom aangemeld omdat ik ontdekte dat je zelf kunt aangeven welke groepen je wilt tellen. Vlinders telde ik ook al op mijn vorige woonplek en de aantallen getelde vlinders gaf ik door aan de Vlinderstichting. In de week van 23 januari 2017 heb ik mijn eerste telling genoteerd en ik heb nog geen moment spijt gehad van het besluit om aan de Jaarrond Tuintelling mee te werken. Ik had niet verwacht dat ik er zoveel plezier in zou krijgen.

Voor een stadse tuin is mijn tuin redelijk groot, ongeveer 160 m². Bijna vrij uitzicht richting de IJssel. Redelijk veel groen in de omgeving, met een speeltuin als extra achtertuin. En er staat een grote Catalpa in de tuin en verder nog een vijftal bomen/struiken. Mijn overburen hebben een groene wand aan struiken. Geen ongunstige voorwaarden voor vogels. Wel minder gunstig: een zevental buurkatten bevolkten mijn tuin. Van de drie merelparen die broedpogingen ondernamen in 2016 is geen enkele jonge vogel uitgevlogen. Alle nesten werden verstoord. Ondanks mijn pogingen om de meest afschrikwekkendste kattenverjaagster van mijn buurt te zijn. Het aantal katten is teruggebracht tot twee, die het zo af en toe nog wagen in mijn tuin te komen. Ze verblijven er in elk geval niet meer in.

Het invoeren van de telling is vrij eenvoudig. Van elke

in te voeren soort is een afbeelding, waarnaast je het aantal invoert. Van alle vogels die in mijn tuin, of in de buurt verblijven en alle overvliegende soorten leg ik een lijstje aan [voor zover ik ze op naam kan brengen], met het hoogste aantal per waargenomen soort. Deze lijst voer ik op maandagmorgen in op de website. En start ik weer met een nieuwe lijst. Naast deze weektelling doe ik bijna iedere week een tijdstipstelling van een kwartier.

En je hebt de keus welke soortgroepen je wilt tellen, er zijn er 12, onder andere vogels, libellen, vlinders [dag/nacht], spinnen, planten, zoogdieren, etc.

Zelf had ik verwacht dat ik het tellen na een maand of twee wel saai zou gaan vinden, maar niets is minder waar. Soms heb ik het wel eens gehad met Kauwen, Zwarte Kraaien, Mezen en overvliegende Meeuwen. Maar als ik dan weer potlood en notitieblok klaar leg voor een nieuwe week, borrelt het toch wel van binnen. Spannend of zich een nog niet eerder geziene soort laat zien of dat er een extra groot aantal uitspringt van de overvliegende vogels. Enige tijd geleden stond ik net in de tuin toen de Roeken op weg naar hun slaapplek overvlogen, dan tel ik ruim 200 vogels. Een week of wat terug een eerste Boomkruiper tegen de stam van de Catalpa aan. De dag dat ik dit stukje schrijf een eerste Wulp, overvliegend. Het resultaat van het meedoen aan deze tuintelling is dat ik veel alerter ben geworden en daardoor meer waarneem aan wat er zich in en rond mijn tuin afspeelt. En ik verdiep me in vliegbeelden, roepjes en gedrag. En het nodigt uit om met een nieuwe soortgroep aan de slag te gaan. Direct aan het terras ligt een kleine tuinvijver, toen de eerste Waterjuffers verschenen ben ik gewapend met een Libellengids en verrekijker deze soorten gaan determineren. Een boeiend tijdverdrijf. Inmiddels heb ik 63 vogelsoorten op naam kunnen brengen, Libellen 10 en Dagvlinders 14 soorten. De mooiste waarnemingen waren een overvliegende Rode Wouw en een Regenwulp en van de Libellen de Weidebeekjuffer, deze vertoefde enkele dagen in mijn tuin. De Regenwulp vloog zó laag over dat herkenning vrij eenvoudig was, aan de roep alleen had ik de vogel niet kunnen determineren.

Landelijk gezien zijn er ruim 10.900 tellers, die samen ongeveer 150.000 tellingen hebben ingevoerd.

Voor meer gegevens: ga naar de website Jaarrond Tuintelling. Hier zie je waar en hoeveel tuinen er geteld worden. Ga gewoon meedoen, het maakt nieuwsgierig, je spijkt je kennis bij en al tellend kun je je kennis uitbreiden. Begin eenvoudig en als je er plezier in krijgt kun je de telling uitbreiden.

Gretha Vos

Vogelspotters trekken massaal naar Deventer voor bliksembezoek van bijzondere gast

Van heinde en verre togen vogelspotters dit weekeinde naar de uiterwaarden van Deventer. Voor het bezoek van een bijzondere gast. Een bliksembezoek. Na twee dagen was de Bairds strandloper alweer gevlogen. Het liep zaterdag storm op de dijk bij de Bolwerksplas in Deventer. Snel parkeerden vogelliefhebbers, hun auto in de berm, holden met statief, telescoop of verrekijker naar onder meer de vissteiger. Om maar niet de bijzondere vogel mis te lopen. Piet Schermerhorn hoefde niet van ver te komen. Na een melding van de ontdekking van de zeldzame steltloper op waarneming.nl, pakte de 63 jarige Deventer vogelliefhebber zijn verrekijker en zette hij koers richting de Bolwerksplas. Misschien was hij nog op tijd. De vogelkenner, lid van de VWG IJsselstreek, bofte. Alle tijd kreeg hij om de neergestreden gast te fotograferen. "Hij was niet schuw. Toen er twintig vogelspotters op de vissteiger stonden, ging de steltloper gewoon door met foerageren. Vanaf 2010 is de vogel vijf keer in Nederland waargenomen. Twee keer daarvan in Deventer." Die eerste keer was Schermerhorn er ook bij. "Dat was op 13 mei 2012, bij de Veenoordskolk. Het is een dwaalgast. Deze strandloper broedt 's zomers in no Siberië, Alaska noordelijk Canada en westelijk Groenland. En overwintert in Zuid Amerika. Zo nu en dan dwaalt er eentje af. Naar een verklaring waarom de zeldzame vogel binnen zes jaar opnieuw een stop houdt in Deventer, kan Schermerhorn alleen maar gissen. "Misschien komt het doordat grond die is afgegraven voor Ruimte voor de Rivier, in de grote zandgaten is gegooid. Oevers zijn afgevlakt. Dat alles maakt het voor watervogels aantrekkelijk er neer te strijken." Zondag zag Schermerhorn opnieuw vogelliefhebbers, uitgerust met apparatuur, richting de Bolwerksplas trekken. Ze kwamen voor niets. De Bairds strandloper had zijn koffers gepakt, en had zijn reis vervolgd. "Het was ook een goede treknacht: helder en windstil."

Met dank aan de Stentor 4 oktober 2018 en Wilbert Koch voor het ontdekken.

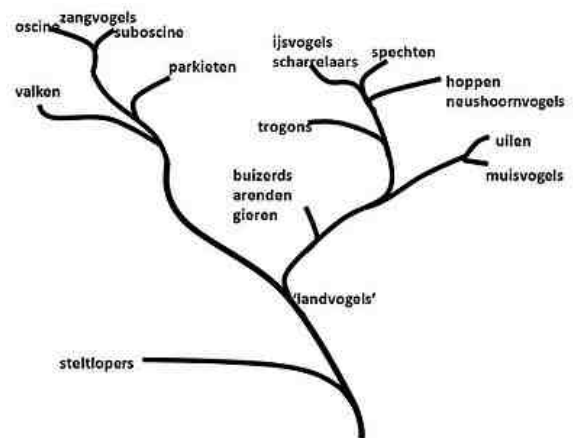

Bairds strandloper. Foto Wilbert Koch

Is een Torenvalk een roofvogel?

Een 'vogelkennis' die ik nogal hoog heb, beweerde mij enige tijd geleden dat op basis van DNA-analyses gebleken is dat de Valken tegenwoordig niet meer tot de roofvogels behoren. Dat was even schrikken. Maar hoe zit het dan? Dat wist hij zelf ook niet en dus Vogelbescherming er maar naar gevraagd.

Daar kreeg ik het volgende antwoord met bijgaande 'stamboom':

"Het vermoeden is dat er een DNA-onderzoek is aangehaald uit de jaren 1990 door Sibley & Ahlquist. Hier bleek inderdaad dat de Valken-familie niet tot dezelfde orde behoorde als de andere roofvogelfamilies. Deze studie is inmiddels achterhaald. Uit een onderzoek van Hackett uit 2008 is gebleken dat de Valken wel dichterbij zangvogels staan dan bij andere roofvogels (zie ook bijgevoegde stamboom), maar ze behoren allemaal tot de overkoepelende groep landvogels. Voor zover bekend is dit de meest recente informatie en kunnen we dus blijven genieten van de Torenvalk als roofvogel."

Dan weten we dat ook weer.

Mike Hirschler

Vogels gedurende deze periode van het jaar

Drieteenstrandloper

Aan het strand zijn in de wintermaanden Drieteenstrandlopertjes te vinden. Het zijn de kleine, witgrijze vogeltjes die razendsnel heen en weer rennen in de vloedlijn, daar steeds voedsel oppikkend. Zoals de naam al zegt, hebben deze vogels niet de gebruikelijke vier, maar slechts drie tenen. Ze missen de achterteen die de meeste vogels wel hebben. Drieteentjes broeden op de toendra's van Canada, Groenland, Siberië en Spitsbergen. Ze arriveren daar als de sneeuw nog maar net is gesmolten. Veel werk maken ze niet van hun nest; de eieren worden in een kuiltje op de kale grond gelegd. Heel soms wordt de kuil met mos bekleed. Man en vrouw broeden en na ongeveer 4 weken komen de eieren uit. De jongen verlaten het nest meteen en zijn al na 17 dagen vliegvlug. Vanaf dat moment staan ze er helemaal alleen voor. De Drieteenstrandloper is niet de enige vogelsoort die zo snel zelfstandig is: het geldt voor veel steltlopers die in de Arctische gebieden broeden. Het is bittere noodzaak. De vorst valt vroeg in, de insecten zijn dus al snel verdwenen en daarmee het voedsel, en dus moeten de vogels alweer snel op trek. Drieteenstrandlopers vertrekken rond juli uit hun broedgebieden. Het overgrote deel van het jaar zijn Drieteenstrandlopers vooral wit. Vandaar ook de naam *Calidris alba* waarbij *alba* naar het wit verwijst. In de broedtijd ondergaat de vogel een forse gedaanteverandering. Het verenkleed kleurt dan door rui prachtig roodbruin met strepen. De tooi is maar tijdelijk: zodra het broeden gedaan is, is ook het kleurenfeest afgelopen. Drieteenstrandlopers leggen jaarlijks twee keer een ongekend grote afstand af. Veruit de meeste overwinteren in Afrika, duizend kilometers van Siberië! Een forse reis voor een dier van 55 tot 60 gram. Een klein deel overwintert in West-Europa, ook in Nederland en België. De meeste Drietenen zijn in Nederland en België in september, oktober en in april te zien als de dieren op doortrek zijn.

Strategieën om de winter te overleven

Veel van onze broedvogels brengen de wintermaanden in zuidelijke regionen door. Niet om de kou te ontvluchten. Ook al kost het ze moeite, ook kleine vogels weten zichzelf warm te houden. De winter is echter zeker voor insectenetters penibel qua voedselvoorziening. Het aantal insecten is klein en bovendien zitten de resterende insecten (veelal als ei of larve) goed verborgen achter boombast of in plantenstrooisel. Ook spinnen zijn moeilijker te vinden. Veel spinnersoorten overwinteren door vlak voor de winter invalt, eieren af te zetten. De volwassen dieren sterven daarna veelal. Niet alle vogels die 's winters elders overwinteren, reizen even ver. Zo trekken Tjiftjaf, Zwartkop en Zanglijster naar Zuid-Frankrijk, verblijft

een flink deel van onze Spreeuwen in Engeland en Frankrijk en gaat een deel van de vrouwtjes Merels naar Frankrijk. In de overwinteringslanden zoeken de vogels landschappen die ze hier ook bewonen. Zulke gebieden zijn vertrouwd en dat vergemakkelijkt het voedsel zoeken. Kieviten en Goudplevieren pakken het anders aan. Beide vogelsoorten zijn grootverbruikers van regenwormen. Je ziet ze daarom nogal eens tezamen in weilanden foerageren. Zodra het gaat vriezen kruipen de regenwormen dieper de grond in en dan zijn ze buiten bereik van de Kievit- of Goudpleviersnavel. Op dat moment vertrekken de vogels naar iets zuidelijker regionen om –zodra het hier weer warmer is– terug te keren. Het pendelen noem je vorsttrek.

Groenling

De Groenling is gemakkelijk te lokken en, zeker als hij in de zon zit, een sieraad voor de tuin met zijn hel oplichtende groene flankstrepen. Zoals duidelijk aan de forse snavel te zien is, is het een zaadeter. Een gulzige, zo valt altijd op. Halen Koolmezen een zonnebloempit op uit de silo om die hoog in de boom rustig op te hakken, zo blijven Groenlingen op het stokje voor de silo zitten en consumeren pit na pit. Groenlingen zijn eigenlijk rare eters, althans als het rozenbottels betreft. Je zou immers verwachten dat ze zich aan het sappige vruchtvlies van de bottels laven, maar daar blijkt het de vogels helemaal niet om te doen. Met groot misbaar hakken ze de vruchten aan gort om vervolgens uitsluitend de pitjes op te eten. "Doodzonde", maar ach, na de Groenlingen verschijnen vanzelf de Merels of de slakken; goed voor de verwerking van de restanten.

Futen

Futen zijn in de loop van de afgelopen decennia steeds tammer geworden en daardoor in steeds grotere getale in de stad te zien. Zeker in deze tijd is dat een waar genoegen; de balts is verblindend. De pinguindans is daar een vast onderdeel van. Man en vrouw naderen elkaar onder water. Vlak voor elkaar duiken ze op en gaan al watertrappelend met de buiken tegen elkaar staan. De kuif pront omhoog, de bakkebaarden breed uitgewaaierd. Af en toe biedt de man zijn vrouw een sliert waterplanten aan. Het paar maakt van elke ontmoeting een klein feestje: met lage kop zwemmen ze op elkaar toe, om dicht bij elkaar met flink kopschudden de paarband steeds opnieuw te bevestigen. Eigenlijk is een Fuut een rare zwemvogel. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Eenden mist hij de zwemvliezen tussen de tenen en heeft weinig meer dan flapjes. Toch zwemt hij prima. De kop beweegt daarbij de hele tijd van voren naar achteren. Duikend glijdt de vogel soepeltjes door het water, ook al door de ver naar achteren geplaatste poten. Die pootstand leidt tot het nodige gewaggel. Weinig gesmeerd, net zo min als zijn vleugelslag die nogal rukkerig is. Maar ach wat een gezeur over

motorisch onvermogen. Futen blijven toch vooral een groot genot. Hun hofmakerij, de gestreepte jongen, meegevoerd op de rug, en hun merkwaardig keelgeluid brengen lente in de stad. Voor ons zien alle futenjongen er hetzelfde uit. Ze hebben immers allemaal streepjes. De ouders zien dat anders. Zij herkennen de jongen aan hun streepjespatroon en verdelen ze op grond daarvan. Elke ouder verzorgt namelijk een paar jongen; steeds dezelfde. De ouder die het waagt zich met een "onrechtmatig" jong bezig te houden, kan rekenen op een flinke uitval.

Zwaluwen

Lange tijd is gedacht dat al onze Boerenzwaluwen (100.000-200.000 broedparen) op één plek in Afrika overwinteren, maar dat blijkt niet zo te zijn. Dankzij onderzoek met geolocators weten we dat de vogels breed uitzwermen over onder meer Gabon, Botswana en Gambia. Ze trekken tot diep in het zuiden van Afrika. Een ongelooflijke prestatie als je je realiseert dat een Boerenzwaluw nog geen 20 gram weegt en op vleugels van nog geen 13 centimeter lang vliegt. De snelheid en het doorzettingsvermogen van de Boerenzwaluw zijn onvoorstelbaar. Over de heenweg van 7400 kilometer doet de kleine vogel gemiddeld 29 dagen. Terug over West-Afrika en daarmee iets langer (8500 kilometer) kost de vogel gemiddeld 32 dagen. Zowel heen als terug is het werkelijke aantal dagen veel kleiner, naar schatting 21. Soms is het weer te slecht of moet de vogel langer uitrusten en foerageren. De Sahara is een hel voor de vogels. Honderden kilometers met niets anders dan droog zand. Her en der zijn wel oases, maar door het ontbreken van goede landschapkenmerken elders in de woestijn is het voor vogels nagenoeg onmogelijk om deze plekken met vocht te vinden. Uitputting en met name vochttekort liggen op de loer. En dan komen er nog de zandstormen bij. Tegen zo'n storm kunnen ze niet op vliegen. Sterker nog: als ze zo'n storm zien aankomen, vliegen ze heel snel terug en laten op een luwe plek het natuurgeweld uitwoeden. De oversteek van de woestijn brengt dan ook een ware slachting onder kleintjes. Ze kunnen nauwelijks opvetten: veel reserves voor onvoorziene omstandigheden hebben ze niet.

Met dank aan de Vogelscheurkalender 2018 van de Vogelbescherming

Trektelling Yperenplas / EBW

Op zaterdag 6 oktober 2018 was het Euro Birdwatch, EBW. Elk najaar tellen vogelaars in heel Europa de trekvogels wanneer miljoenen vogels richting het zuiden vliegen. In Nederland coördineert Vogelbescherming de Euro Birdwatch, het was de 25e editie van dit televaak.

De Euro Birdwatch is een initiatief van BirdLife International.

De trektelpost van de VWG IJsselstreek bevindt zich aan de Yperenplas. Er is geteld van 07.45 tot 12.30 uur, dat zijn 4,45 teluren. Tellers deze dag: Klaas Spijker, Piet Schermerhorn, Wessel Slob en Gretha Vos. Wat het weer betreft, dat was zomers te noemen. Bij de start was het 7° en we eindigden met 20°. De trek was spectaculair, met hoge aantallen en bijzondere soorten.

Er zijn 3226 exemplaren geteld over 36 soorten.

Ter vergelijking met 2016: Er werd toen ruim één uur langer geteld, met 627 exemplaren en 19 soorten (waarvan 2 *Atalantia*) lagen die getallen een stuk lager, maar het weer was toen minder aangenaam. En dat zie je meteen terug in de telresultaten.

Bijzondere aantallen én soorten op 6 oktober 2018:

Boerenzwaluw 23, Boomleeuwerik 3, Buizerd 7, Graspieper 238, Grote Bonte Specht 1, Grote Zilverreiger 4, Keep 29, Kneu 68, Koperwiek 61, Pontische Meeuw 1, 2e kj, Rietgors 16, Sijs 25, Smelleken 1, Sperwer 1, Veldleeuwerik 143, (in 2016: 1 Veldleeuwerik!) Vink 1652, Watersnip 6, Witgat 3, Witte Kwikstaart 41 en Zanglijster 94.

Veel Veldleeuweriken moeten we gemist hebben, we hoorden ze heel regelmatig, maar ze vlogen te hoog om goed waar te nemen. Alleen de vogels die je ziet mogen geteld worden.

Alle aantallen kun je inkijken op www.trektellen.nl.

De trektelpost staat vermeld onder Yperenplas, als je deze naam intikt in het zoekvenster kom je terecht bij alle ingevoerde informatie van de telpost.

Resultaten Nederland en Europa
Vogelbescherming Nederland geeft altijd een overzicht van alle getelde aantallen, als de meeste tellingen zijn ingevoerd. De EBW was een topdag! De Vinken vlogen uitzonderlijk goed over met 668.432 goed voor de 1e plaats. Spreeuw met 198.447 en Graspieper met 130.039, zaten heel wat lager. De 4e plaats was voor Zanglijster, 46.411 exemplaren. Het voorlopige eindtotaal is dat er 1.245.315 trekvogels zijn geteld, verspreid over 190 soorten.

In vergelijking met voorgaande edities van de Birdwatch, blijkt dit de tweede beste van deze eeuw te zijn. Alleen de EBW van 2014 scoorde beter, met toen 1.425.376 vogels (208 soorten)!

In Europa deden 41 landen mee, waarvan van 33 landen nu de totale aantallen getelde vogels weten (d.d. 08-10-2018). In die landen werden samen 960 tellingen/activiteiten georganiseerd, waren bijna 25.000 mensen op pad en we telden met z'n allen meer dan 5,2 miljoen vogels.

Nederland 'scoorde' de toppositie als het gaat om de meeste activiteiten (de 161 tellingen) en de meest getelde vogels (2e was Zweden met 794.172, 3e Hongarije met 707.315 getelde vogels). Maar Nederland heeft dan ook een hoge dichtheid aan telposten. Het verslag met uiteindelijk alle resultaten is nog niet uit.

Als je de website bezoekt van trektellen.nl, kom je de naam tegen van Sem Jongeling. Sem loopt stage bij Sovon en is o.a. fanatiek trekteller. Hij voert zijn telgegevens ook in op de telpost Yperenplas.

Gretha Vos

2019 Jaar van de WULP

Een jodelende Wulp die met trillende vleugels een glijvlucht maakt op een vroege voorjaarsochtend. Het zal menigeen kippenvol bezorgen, maar de balts van de Wulp laat zich steeds minder horen en zien. Sinds halverwege jaren tachtig is de Wulp met bijna 50% afgenomen. Tegenwoordig broeden de meeste Wulpen in vaak open, soms ook meer besloten graslanden op zandige of venige gronden in het oosten en zuiden van het land. Heide-, hoogveen- en duingebieden zijn vrijwel al hun Wulpen kwijtgeraakt. Tot rond 1980 huisde de meerderheid juist in deze natuurgebieden. De verdwijning aldaar staat waarschijnlijk in verband met langdurig slechte broedresultaten door voedseltekort en predatie. De overstap naar agrarisch cultuurland, die overigens al vanaf begin twintigste eeuw plaatsvond, maakt Wulpen gevoelig voor intensivering van de landbouw.

Buiten het broedseizoen, als 'wolken' Wulpen zich concentreren in Waddenzee en Delta, is de trend juist positief. Waarschijnlijk komt dit grotendeels door een

herverdeling van Wulpen binnen de Europese overwinteringsgebieden. Op internationaal niveau luiden de alarmbellen, omdat de Wulp wereldwijd bedreigd wordt. Er is nog veel onduidelijk over de trends van Wulpen en dat is waarom Sovon en Vogelbescherming 2019 uitroepen tot Jaar van de Wulp. Een 'klein jaar van' om bestaande data te analyseren en aandacht te vragen voor de Wulp in telprojecten en bescherming.

Onderzoek Wulp

Er is de afgelopen decennia veel data verzameld over Wulpen. In het Jaar van de Wulp willen we die data bijeen brengen en analyseren. Dat geldt voor de trends en verspreiding van broedende Wulpen sinds halverwege jaren tachtig, als de trends en verspreiding van Wulpen buiten de broedtijd over een nog langere periode. De belangrijkste vragen:

welke factoren zijn van invloed op de aantallen Wulpen en het voorkomen van de soort binnen en buiten het broedseizoen en hoe heeft zich dat in de tijd ontwikkeld?

welke kennis ontbreekt die nodig is om Wulpen in Nederland beter te beschermen?

Wulpen tellen

Binnen onze meetnetten voor broedvogels en watervogels worden Wulpen volop geteld. Toch ontbreekt er nog belangrijke data. Veel binnenlandse slaapplekken van Wulpen worden momenteel niet geteld, terwijl daar belangrijke veranderingen plaatsvinden. Met de watervogeltellingen worden Wulpen in waterrijke gebieden geteld, maar wat zijn de aantallen buiten het broedseizoen op het boerenland? Ganzen- en zwanentellers kunnen ons daarbij helpen!

Hoe succesvol onze broedende Wulpen eigenlijk zijn, kunnen BMP-tellers ons misschien vertellen.

Tekst: Sovon

Informatie vogelwerkgroep "De IJsselstreek"

Vogelwerkgroep "De IJsselstreek" is een actieve vrijwilligersorganisatie, die zich sinds 1967 bezig houdt met de bescherming van vogels in het IJsselgebied tussen Wijhe en Zutphen.

De activiteiten van de werkgroep bestaan onder meer uit cursussen, nestkast onderhoud, inventarisaties en tellingen van soorten en speciale gebiedsinventarisaties.

Maandelijks vindt een ledenbijeenkomst plaats in de Ulebelt, Maatmansweg 3 7425 NC Deventer. (niet in de maanden juli en augustus!). Aanvang ledenbijeenkomst is 20:00 uur.

Ook zijn er maandelijkse excursies. Zie achterzijde van dit blad excursies en activiteiten.

Lid worden: Mail het secretariaat vwgijssestreek@gmail.com en geef je naam, adres en telefoonnummer(s) door. De kosten voor het lidmaatschap bedragen €14 per jaar te voldoen na verzoek van de penningmeester.

ABN-AMRO bank: rekeningnummer IBAN NL28ABNA0470387297 t.n.v. vogelwerkgroep "De IJsselstreek"

Contactpersonen:

Informatie ooeivaars: H. Hietbrink, 0575-491992

WOP onderzoek en publicaties: E. Veldhoen, estherveldhoen@gmail.com

Kolonievogels P. Schermerhorn, pschermerhorn@concepts.nl

Stenuilenwerkgroep: Anne Buytenhek: anne2205@gmail.com

Kwartelkoning: W. Gerritse, geitebreier47@gmail.com, 06 47912291

Roofvogelswerkgroep Deventer: Gretha Vos: grethavos@kpnmail.nl

Waarnemingen: J. Kuipers, jkuipers01@gmail.com

Junior Vogelclub: M. Hoksberg, 06-24129174

Watervogeltelling: E. Somhorst, e.somhorst@hotmail.com

Invulling programma ledenavond: H. Dijkerman, harry-dijkerman@zonnet.nl

Gewonde vogels: St Vogelasiel Noah, Halle, 0314-390027

E. vd Werf, Kampen, 06-22604478

Internetsite: www.vwg-deijsselstreek.nl

Contactadres: vwgijssestreek@gmail.com

 Facebook: Vogelwerkgroep de IJsselstreek Deventer <https://www.facebook.com/groups/vwgdeijsselstreek/>

Notenkraaker Wageningen. Foto Harry Dijkerman

Bairds strandloper. Foto's Wilbert Koch

Excursies en activiteiten

- 12 Januari Watervogeltelling. Vertrek 10:30 uur
- 26 januari. Ganzenexcursie langs de IJssel. Vertrek 8 uur. Halve dag.
- 6 februari Ledenavond met boerenkoolmovie. Aanvang 18 uur
- 16 februari Watervogeltelling. Vertrek 10:30 uur.
- 23 februari. Excursie Kwade Hoek. Vertrek 7 uur. Volle dag!
- 6 maart. Ledenavond. Lezing verzorgd door Ronald Groenink over zijn meest recente reis.
- 16 maart. Watervogeltelling. Vertrek 10 uur
- 30 maart. Excursie Welsummerwaarden. Vertrek 8 uur. Halve dag.
- 3 april. Ledenavond. Vanavond een film. De albatros!
- 13 april. Watervogeltelling. Vertrek 9 uur.

Watervogeltelling is altijd met de fiets vanaf de spoorbrug aan de kant van Deventer naar het pontje bij Gorssel

Aanmelden excursies bij:

Ab Winkelman: 06-54687851; ajw.winkelman@hotmail.com

Ronald Groenink: 06-51095815 ronald.shikra@hetnet.nl

Harry Dijkerman: 06-22379074 harry-dijkerman@zonnet.nl

Bij vervoer per auto wordt de brandstof met de bestuurder verrekend op basis van 0,20 cent per kilometer!
Vertrek excursies bij de voormalige Tropische Landbouwschool, hoek Centuurbaan – Brinkgreverweg.

Belangrijk: Voor alle excursies graag tijdig verplicht opgeven (tot 2 dagen voor excursie) bij bovenstaande personen. Alleen en uitsluitend via e-mail of telefoon.

Vermeld altijd of je beschikt over vervoer, of je wilt rijden en hoeveel personen er mee kunnen of dat je met iemand anders wilt meerijden. Ben je verhinderd meld je dan af via e-mail of telefoon bij een van de excursieleiders! Op de dag van de excursie zelf uitsluitend telefonisch afmelden!